

Η Φ Υ Σ Ι Σ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ—ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ—ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εσωτερικού φρ. 12.—'Εξωτερικού φρ. 15.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὅδου Μαυρομυχάλη ἀρ. 16ά. Ἐναντι Χρήσιμου

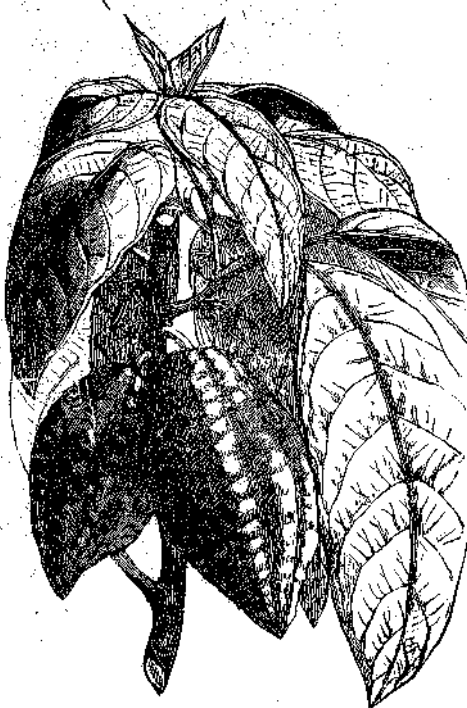
ΕΤΟΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Τῆ 10 ΔΕΚΤΕΜΒΡΙΟΥ 1900

ΑΡΙΘ. 31—32

ΚΑΚΑΟΝ—ΤΣΟΚΟΛΑΤΑ

Τὸ φυτόν, ἔξ ὧ φέρει τὸ κακάον, αὐξάνει αὐτομάτως ἐν τῇ Μεξικῇ καὶ εἰς τὰς παρακείμενάς τροπικὰς χώρας τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ δένδρον τοῦ κακάου ὑπάγεται, κατὰ τὸν Jusseu, εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Μυλαχοιδῶν, εἶναι φυλλο-

Κλάδος κακάου.

δόλον, ὕψους 1—2 μέτρων, ἔχον τὸ σχῆμα τῆς κερασίας, ὀντινος τὸ μὲν ξύλον εἶναι ἐλαφρὸν, πορώδες καὶ μαλακόν, χρησιμῆτον ἀποκλιστικῶς, ὡς ἐκ τούτου μόνον ὡς καυσίμος ὕλη, τὰ φύλλα δὲ ἄπλα καὶ ἀκέραια, μήκους 25—30 ἑκατοστομέτρων, πλάτους 10, προσακρωμένα εἰς τοὺς κλάδους διὰ πλατείων μίσχων, λεῖα, λοχχοειδῆ, νευρώδη καὶ χρωματὰς ὡχροπρασίνου.

Ἀναίξει ἀπὸ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ καρπορεῖ 25—30 ἔτη, τὰ δὲ ροδόχροα αὐτοῦ ἄνθη εἶναι

μικρὰ καὶ ἄοσμα. Ὁ κάλυξ συνίσταται ἐκ πέντε λοχχοειδῶν φυλλαδίων, ἡ δὲ στέφανος ἐκ πέντε ὀδοντωτῶν πετάλων, ἑμπεριέχουσα πέντε ἀνδρῶστήμονας. Τὸ χρῶμα τοῦ ἄνθους, τοῦ κορυοῦ καὶ τῶν μεγαλειτέρων κλάδων εἶναι ὡχροκόκκινον. Κιτρινωπὸς δὲ γίνεται ὁ κερπὸς μετὰ τὴν ὠρίμασιν, ὁμοιάζων πρὸς σικιάς. Ἡ δὲ ἔσθλην ὠσθημὴ τὸ κυρίως κακάον, διαιρεῖται εἰς πέντε μεμβρανώδεις λοβούς, πλήρεις ἔξ 25—40 ὠοειδῶν κόκκων. Περιβάλλοντα δὲ ἐπὶ πολτώδους ὑπογλύκου οὐσίας, ἣν ἠδονικώτατα ραφῶσιν οἱ ἰθαγενεῖς καὶ μαῖραι τῆς Ἀμερικῆς, ἔξ ἧς καὶ τι πικρῶ-τῶδες παρασκευάζουσι ποτόν.

Συλλέγεται ὁ κερπὸς καθ' ἕκαστον ἔτος, ἰδίᾳ ὅμως τὸν Ἰούνιον, δύο δὲ συλλογαὶ λαμβάνονται χώραν, εἰδικῶς κατὰ τὰ Χριστιανόμενα καὶ τὸν ἅγιον Ἰωάννην. Ὁ καρπὸς εὐλόγηθεῖς ἀποκαμιέται ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας εἰς ἀποστειγάζματα, μεθ' ὧ συντρίβουσι τὸν φλοιὸν αὐτοῦ, ἐκβάλλουσι τὰ ἀμύγδαλα καὶ τὰ θέτουσιν εἰς ἀποθήκην, τὴν ἄλλως καθαρτήριον λεγομένην, ἐν ἣ τὰ ἀμύγδαλα καθαρίζονται ἀπὸ τῆς γλοιώδους οὐσίας. Ψαριζόμενα τίθενται εἰς ἀποθήκας ἢ ὑπὸ γῆν, διὰ τὴν ἀνδρώσασιν, τοῦθ' ἔπερ ἐννοεῖται ἐκ τοῦ βαθυτέρου καθιστάτος χρωματός τοῦ ἀμυγδαλοῦ· τότε δὲ ἐπαναρχίζουσι τὴν ἀποθήκην, ἥς πείρωσθίαις, παραδίδουσι τὸ κακάον εἰς τὸ ἐμπόριον.

Τὸ φυτόν τοῦ κακάου ὑπὸ τοῦ Αἰνσίου ἀνάγεται εἰς τὴν 17ην κλάσιν τῆς δεκανδρῆς πολυαδελφίας. Ἐν τῇ ἐπιστημῇ ὀνομάζεται Theobroma cacao, ἕλληνδ' ἔλα τροφή. Διὰ τὴν ἀναπτυχθῆ ὅμως καὶ καρποφορήσῃ ἀπαιτεῖται κλίμα θερμώτατον καὶ ὑγρότατον. Αὐτοφυεῖ ὑπῆρχεν ἐν τῇ Μεξικῇ ἔνθα ὁ Ἰσπανὸς στρατηγὸς Κορτεζ εἰσελάσας ἐν ἔτει 1518 εὗρε τὸν Αὐτοκράτορα τῆς χώρας Μοντεζούμαν πίνοντα ἐπὶ χρυσῷ κυπέλλῳ τσοκολάταν ἠρωματισμένην διὰ βανίλλης. Ἐκ τοῦ Μεξικῶ μετεφοτεῖθη εἰς τὰς ἰσπανικὰς κτήσεις, εἰς τὰς Ἀντίλλας, εἰς τὰς Φιλιππίνικας νήσους καὶ εἰς τὴν Βουρβῶνα, σήμερον δὲ καλλιεργεῖται εἰς πλείστα μέρη τῆς τροπικῆς Ἀμερικῆς καὶ εἰς τὰ θερμώτερα διαμεγέμετα τῆς Ἀσίας.

Ἡ δὲ τσοκολάτα εἶναι σπόρι τοῦ Κακάου, περρωμένοι, ἀποφλοιωμένοι, λατοτριμένοι, ἀναμειγμένοι καὶ ἐκωμμένοι μετὰ σακχάρου. Τὸ καταλλήλως σφυχθὲν κακάον δι' εἰδικῶν μηχανημάτων ἀποχωρίζεται τῶν περιθλημάτων αὐτοῦ καὶ τῶν φύτρων του (ἑμβρίων), ἀποξηραίνόμενον δὲ τελείως διὰ τῆς ἀλέσεως τῶν γυμνῶν κατυλιθῶνων τῶν σφυχθέντων σπόρων ἐν εἰδικῷ μύλῳ, τῆς ζυμώσεως ἐν ἰδιαίτεροις μηχανήμασι χειρονικῶν ἢ ἀτμοκίνητων, προστιθεμένου καὶ ὠρισταίου μέρους σακχάρου ἢ ὀρωμάτος βανίλλης, παρασκευάζεται ἡ τσοκολάτα, ἥτις ὡς ἐκ τῆς συνθέσεώς της εἶναι ἐκ τῶν θρεπτικῶν τροφῶν, διότι καὶ πλαστικὰς οὐσίας περιέχει καὶ τὰ διὰ τὴν ἀναπνοὴν καὶ κῆσιν ἐν τῇ ὀργανισμῷ χρησιμεύοντα, διὰ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τοῦ κακάου βουτύρου—ἔπερ ὁ Lanarch ὁμολογεῖ, οὐ μόνον ὡς ἀρίστην ἀλοισθὴν διὰ φαρμακευτικὰς καὶ ἰατρικὰς χρήσεις, ἀλλὰ καὶ

απαραίτητον διά τήν ευκαμψίαν τών μελών του σώματος και αντιβραστικόν κατά τών ρευματισμών—της προσθήκης της σακχάρως και τών αρωματικών ουσιών, δι' ὧν καθίσταται ὑπερπυκνός, καιτός τοσαύτας ἐνέχουσα λιπαράς και θρεπτικὰς ούσιαις.

Τονωτική και θρεπτικωτάτη τροφή ή τσοκολάτα, δίδεται εἰς τοὺς ἐξηγητλήσιμους και μάλιστα ἐκ τών καταγρήσειων, εἰς ἀναρρωσίοντας, εἰς ἀπολιεσάντας μεγάλην ποσότητα αἵματος, εἰς ἀδύνατους και λεπτοφύεις γυναίκας, εἰς γέροντας και ἐν γένει τοὺς καχεκτικούς, τοὺς ὑπόιους ὀφελει περισσότερο ἢ ὁ σίδηρος, ή κίνα, τὸ ἔλαιον τοῦ ὄνισκου και τὰ ἄλλα ὑπὸ τῆς ἱατρικῆς διατασσόμενα τονωτικά (Oesterlen).

Ὁ Λουδοβίκος ΙΓ' τῆς Γαλλίας κατά τοὺς γάμους του μετὰ τῆς Ἀδελφίδος προσέφερεν εἰς τοὺς μεγιστάνας και τοὺς ἐν τέλει τσοκολάταν, ὡς μόνον πολυτιμον πρόγευμα. Τὴν τσοκολάταν ὁ Φερδινάνδος Διονύσιος ἀνομάζει ἀμβροσίαν, ἢν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου τοῦ Μελίκου ἠρπάσαμεν. Ὁ δὲ μέγας Richelieu κατά τὸν Molechott ἀνεκτίσασατο κατά τὰ τελευταία ἐτῆ τῆς ζωῆς του, τὴν ὑγιειάν και εὐρωστίαν διὰ τῆς τσοκολάτας, τὴν ὁποίαν, ὡς παρατείνασαν τὴν ζωὴν του, ὁ Βασιλεὺς ἀνομάζει ἀγάλα τών γερόντων». Ὁ Μεταστάσιος δι' ἰδιαίτηρας φήδης ἐξαιρεῖ τὰ πλειονικτήματα τῆς τσοκολάτας, ἢν ὁ Βριλάτος ἀνομολογεῖ ὑπερτίραν ὄλων τών προείντων και πάσης τροφῆς διαρρηθίσης ὑπὸ τοῦ Δημοουργοῦ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἀλλὰ και οἱ νεώτεροι ἐφευρίτται τοῦ «φαινεδοσκοπίου» Γάλλοι ἱατροὶ Blanc και Bari διὰ τῆς νεωτάτης ἐφευρίσεως τών τσοκολάταν ἀνεγνώρισαν ὡς πρωτίστην και ἀρίστην τὴν ἑδαδιμὴν πάντων τροφῆν.

Εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπαντᾶται κόνις τσοκολάτας και κόνις κακάου, τών κόνιων δὲ τούτων γίνεται χρῆσις πρὸς εὐχεριώτεραν παρασκευὴν τοῦ ποτοῦ τσοκολάτας. Ἀλλὰ προτιμῶνται αἱ πλάκας, ὡς διασφύουσαι ἐπὶ μακρότερον χρόνον τὸ ἄρωμα, αἵτινες δὲ δεῖν πρόκειται ν' ἀποσταλάσῃ εἰς μεγάλας ἀποστάσεις ἢ νὰ διατηρηθῶσιν ἐπὶ πολλὸν χρόνον, περιβάλλονται διὰ φύλλον κασιτέρου.

Ἡ ποιότης τῆς τσοκολάτας ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ποιότητος

ἧνε γνησια ἢ νεοθευμένη, διότι τὰ ἄλλα πρὸς τοῦτο ὑπὸ ἐνίων λαμβανόμενα γινώριματα και συστατικά παραλάσσουσι κατά τόπον και χρόνον.

Ὁ ποιὸν χρῆσιν τῆς τσοκολάτας, δέον νὰ παρατηρῆ ἐν τὸν ὀφελῇ βραλομένη δι' ὕδατος ἢ γάλακτος, διότι ἡ χρῆσις τοῦ τελευταίου διὰ τινος εἶνε δυσπεπτός (Lenny). Παρὰ

A. Γ. Παυλίδης (Βιομηχανός)

τοῖς Γάλλοις ἡ τσοκολάτα πίνεται βραλομένη μετ' ὕδατος, γάλακτος και ὀλίγου ἀρώματος τὴν πρωίαν, διότι κατά ταύτην ὁ στόμαχος ἀτονῶν ἐκ τῆς ὡς ἐκ τοῦ ὕπνου καθρότητος ἢ κεκμηκῶς ἐκ τῆς δυσπεψίας τῆς προτεραιῆς, δέεται ἀπαλάξῃ, ἱλαρῆς και ρωστικῆς τροφῆς, ὅπερ ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς τσοκολάτας.

Ἡ χρῆσις τῆς τσοκολάτας ἐγενικεύθη ἐν Ἑυρώπῃ, ἀπὸ ἀναγνωρισεθίσκος τῆς μεγάλης αὐτῆς ὀφελιμότητος ἐν τῇ Ἀνατολῇ δι' ἐκθύμιος ὑπὲρ τῆς διαδόσεως και εὐδοκμησεως αὐτῆς ἠγωνισθῆ ἐπὶ σειράν δεκαετηρίδων τὸ ἦδη δυτικῶς τελειώσαν, μέγα και ἀποκομίσαντο ἐργαστάσιον Παυλίδου, τοῦ ὁποίου ἡ σοκολάτα ἐκτὸς τοῦ δεῖν εἶνε τελεία, πλεονεκτεῖ πολλὸν ἑυρωπαϊκῶν, ὡς ἡμερικέουσα, ὄλων τῶ φυσικῶν πάχος τοῦ κακάου. Ἡ μακροχρόνιος πείρα, οἱ ἀκαταπύνητοι πρὸς τελειοποίησιν τῆς φιλανθρώπου ταύτης βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως μόχθοι, ἡ ὑπόληψις, ἢν τὰ πλειστάκις εἰς τε τὰς τοπικάς και τὰς διεθνείας Ἐκθίσους, ὡς ἤριστά βραβευθέντα και παρασημοφορηθέντα προϊόντα τοῦ ἱεροστασίου Παυλίδου ἀπεκομίσαντο, ταῦτα πάντα, τιμῶντα τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, καθιστῶσιν ἕξιν ἰθνηκῆς εὐγνωμοσύνης τὸν πρῶτον ἐν τῇ Ἀνατολῇ μεταλαμπαδεύσαντα τὰς περὶ τὴν τσοκολάταν τελειοποιήσεις, κ. Παυλίδην.

■...

ΠΕΡΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Εἰς τοὺς ἀγρίους και ἀπολιτευτούς ἀνθρώπους δημοσία ὑγιεινὴ δὲν ὑπάρχει· διότι αὐτὴ παρ-

χεται ἐκ τών ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας. Ὅσον πλείονας και μείζονας ἀνάγκας ἔχει ἡ κοινωνία, τόσον και ἡ δημοσία ὑγεία εἶναι ἀναγκαϊοτέρα.

Οἱ διάγοντες βίον κοινωνικῶν και (ζῶντες μεμονωμένοι, οὐδενὸς τών βιωτικῶν ἀναγκῶν χρείαν ἔχουσι· ἀλλὰ, οἱ ποιμενικῶν βίον ἔχοντες, ἀναγκάζονται νὰ συνδρῶνται πολλοί, ὅπως ἀντικρούσωσιν ἐπιδρομῆς ἀνθρώπων και θηρίων, και ἰδοὺ ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς κοινωνίας· οὗτοι κατόπιν εὐρον τὴν γεωργίαν, ἥτις ἀπαιτεῖ μείζονα προσωπικὴν ἀσφάλειαν, κτηνίαν και τάξιν, πλείονα μέγα πρὸς γεωργικά ἐργα και πλείονας ἄλλας ἀνάγκας ἔχει· και ἰδοὺ πλεόν ἡ κοινωνία μεμορφωμένη και ἀγνοσα τὸν πολιτισμόν.

Καθ' ὅσον δὲ αἱ κοινωνικαὶ ἀνάγκαι τοῦ ἀνθρώπου αὐξάνονται, και τὰ διάφορα συμφέροντα συμπλέκονται, ἡ βιομηχανία βελτιούται, ἡ κοινωνικὴ ἱεραρχία ἐνισχύεται, αἱ πόλεις προσδεύουσι, τακτοποιούνται, εὐπρεπίζονται και ἐξασφαλίζονται. Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν κοινωνίαν ταύτην ἀνθρώποι ὑποτάσσονται εἰς μίαν πολιτικὴν δύναμιν. Ὁ δὲ μεταξὺ τών ἀνδρῶν τῆς ἠθικῆς διαμαρψώσεως ζωογονεῖται διὰ τῆς θρησκείας, ἥτις ἐνισχύει τὸ αἶσθημα τῆς ἀγάπης και τῆς ἀμοιβαίας συνδρομῆς. Οὕτω διὰ τοῦ χρόνου προσδεύουσι αἱ κοινωνίαι, ἐπιζητούσαι τὰ μέσα τῆς εὐδαιμονίας τῆς εὐζωίας και τῆς εὐτυχίας. Ἀλλ' ἀδύλον, ἂν ἠθῶνασιν ἡ ἀποκῶσι πραγματικῶς τὸν σκοπὸν τούτον, τοῦ ὁποίου ὁ ὄρωμος εἰσέτι δὲν ἐγνώσθη ἀκριβῶς και διότι δὲν ὀρίσθη σαφῶς τὸ τί εἶσι εὐδαιμονία.

Μόνον τοιαύτη δύναται νὰ θεωρηθῆ ὑπάρχουσα, ὅταν ἡ κοινωνία εἶναι διαμορφωμένη ἐν ἠθικῇ και ἀρετῇ, κατά τὸ πλείστον μέρος. Τὰ πλοῦτη διακεχυμένα εἰς ὕλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας δὲν φέρουσιν εὐδαιμονίαν· διότι ἐπαυξάνουσι τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, ἡ δὲ ἐπαύξεισις τών ἀναγκῶν ἐπιφέρει τὴν ἠθικὴν διαφθοράν· ὅσον ὀλιγοτέρας ἀνάγκας ἔχει ὁ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀνθρώπος, τόσον εὐδαιμονέστερος και εὐτυχέστερος και μᾶλλον ἐλευθεροβήρων καθίσταται.

Ἡ πρόδοσις τοῦ πολιτισμοῦ ἐπιφέρει τὴν μέριμναν περὶ τῆς δημοσίας ὑγείας· διότι ἐνευ ὑγείας οὐδὲν χρῆσιμον, οὐδὲν τερπνὸν ὑπάρχει. Ἐντέθεν παράγεται ἡ δημοσία ὑγιεινὴ, ἥτις ὄλιγὸν ἐστίν, εἶναι ἡ πρώτη βῆσις τῆς πολιτικῆς προόδου, και ἐλευθερίας και τὸ σημαντικώτερον στοιχεῖον πάσης κοινωνίας. Βῆσις δὲ τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς εἶναι ἡ καθαριότης τών ὁδῶν και οἰκῶν, τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, τών τροφῶν και τών ὑδάτων.

Ὅσον λοιπὸν περισσότερον πόλις ἢ χωρίον τι εἶνε ἀκαθαρτότερα, ἔχει ὀπλασθὸν ὁδοῦ ἀκαθάρτους και κακάς κατεσκευασμένας, οἰκίας ρυπαράς, και ἐν γένει βίον ποταπὸν, τόσον ὀλιγοτέρον πολιτισμῶν εἰσὶν οἱ κάτοικοι αὐτῆς.

Ἐν γένει ἡ κατάστασις τῆς καθαριότητος πόλεως ἢ χωρίου, δεκνύει τὴν κατάστασιν τοῦ πολιτισμοῦ τών κατοικοῦντων ἐν τῷ τοιαύτῳ τόπῳ.

Ταῦτα πάντα εἰσὶ τὰ κοινωνικὰ προσόντα τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς. Ἀλλ' ἵνα εὐδοκίωσιν οἱ κάτοικοι, ἀπαιτεῖται νὰ προὔπάρχῃσι και φυσικὰ προσόντα ὡς πρὸς τὴν ὑγιεινὴν τοποθεσίαν τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου, ἐξ ἧς ἐξορτᾶται ἡ κατάστασις τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζῶσιν οἱ ἀνθρώποι.

Διὰ νὰ κρίνῃ τις περὶ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὴν ποιότητα αὐτοῦ, πόσας ἡμέρας κατ' ἔτος και κατά μέσον ὄρον βρέχει, κατά πόσον ὁ οὐρανὸς μένει αἰθριὸς ἢ νεφελώδης, πόσον καιρὸν διαρκεῖ τὸ ψῦχος και ἡ θερμότης, ποῖα εἶναι κατά μέσον ὄρον ἡ θερμικότησις ἐκάστης ὥρας τοῦ

ἔτους, πόσον ἰσχυρὸν πῦρρεται κατ' ἔτος, πόσον ἰσχυρὸν ἐπικρατοῦσι και πόσον καιρὸν διαρκεῖται. Ἐπὶ τούτων κείται ἡ πόλις, ποῖα εἶναι ἡ ὑγρασία ἢ ἡ ξηρασία τῆς ἀτμοσφαιρας, ὁποῖος φύσεως εἶναι ἡ γῆ και τὴ παράγει και μετὰ τίνων τῶν γειννεύεται αὐτὴ και.

Ἰπὸ γενικῶν κανόνων, εἰς πᾶσαν πόλιν, εἰς πᾶν χωρίον και εἰς πᾶσαν δαιμονίαν, ἡ προσέγγισις ἐλαδῶν τοπειῶν εἶναι ἐπιβλαβῆς εἰς τὴν ὑγείαν τών κατοίκων και τόσον μᾶλλον, ὅσον τὸ κλίμα εἶνε θερμότερον. Τὰ παρακείμενα δάση, οἱ παράρροντες ποταμοὶ και. εἰσὶν ἐπιβλαβεῖς ἐπὶ ὑγείᾳ. Εἰς τοιοῦτους τόπους ἡ δημοσία ὑγιεινὴ δύναται πολλὰ ἐπιβλαβῆ νὰ διορθώσῃ, ἀλλὰ νὰ καταστρέψῃ και ἄλλα ν' ἀποφύγῃ.

Αἱ ἐπὶ ὑψηλῶν θέσεων κείμεναι πόλεις, και μὴ ἔχουσαι περὶ πολλὴν ὑψηλότερας ἄλλας θέσεις, ἀπολαμβάνουσι ἀέρος καθαροῦ, ὑγιεινοῦ και πάντοτε ἀνανεουμένου.

Αἱ κείμεναι ἐπὶ κοιλάδος ἢ ἐπὶ φαράγγων μετὰ ξὺ δύο ὄρων, τουναντίον δὲν ἀπολαμβάνουσι καλῆς ὑγείας.

Πᾶσα πόλις πρέπει νὰ ἔχη ἀραιὰς τὰς οἰκίας, μετρία πλατείαις και εὐθείαις ὁδοῦς, ἵνα ὁ ἀνο ἐνανεῶται.

K. Σ.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΑΛΗ

Ναί, ἀπεκρίθη σκεπτικῶς ὁ Ζιρέι, ἀπιστιμένος ὁ ἄνθρωπος εἶναι φοβερόν θηρίον, — ἀπὸ τοῦ πρώτου, ὅστις ἠλπίσθη τὴν λόγχην του μέχρι τοῦ Μπάρης ἀπιστιμένου μετ' ἄλλων θηρεῶν ὄλων του. Καὶ ὅμως, ἄνω ὄλων μάλιστα, ὁ ἄγριος πρόγονός μας δὲν ὄφειλε νὰ ἦναι τὸ ἀνικανὸν ζῶον, ὅπερ μᾶς περιγράφει ὁ κλασσικὸς φυσιολόγος. Ὁ γοργίλλας, ὅστις δὲν εἶναι, εἰμὴ ἀδελφὸς ὀλίγων διαφέρων, φυλάττει τὸ δάσος του ἀπέναντι τοῦ λέοντος. Καὶ εἰδὸν ἀνθρώπον πρὸ τοῦ εἰδους μας, ἄνθρωπον λευκὸν, ἐνα Εὐρωπαϊκόν, ν' ἐπιμεταπέσει βρασιλικὴν τίγριν μήκους τριῶν μέτρων, πλησίον χωρίου τινός. Καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὡς ὄλων ἔφερε τοὺς γρόνθους του.

Ἦτο περὶ τὰ 1896. Διέτρεχον τὰς Ἰνδίας μετίναις συντρόφους μου συνειθισμένους εἰς τὸ κλίμα. Μεταξὺ τών ἄλλων ἦτο και εἷς Ἰρλανδὸς ὀνόματι Μουρτάχ, νέος γίγας με γρόνθους χαλυδδύειν, εὐρύτερον και ἰκανὸν νὰ συγκρατήσῃ ἀπὸ τών κρατῶν ὀλιγότρον ταῦρον. Ἦταν ἀξέμετρος νεανίας, γενναῖος ὡς Διομήδης και φαειρότητος ἀνεκταντήτου, ὀλίγον ὅμως παράτολμος, ἔτοιμος πάντοτε δι' ἐν και ἢ ὄχι νὰ κινδυνεύσῃ τὴν ὑπαρξὴν του.

Τὴν ἐνοεῖν τοῦ ἔτους τούτου, διήλθον διὰ τοῦ χωρίου τῆς Γκαπουρῆς, σταθμειώσαντες εἰς τινα περιφέρειαν, λυκαίνωμένην ὑπὸ τίγρεων. Ὁ τράμος ἰθασιευμα μεταξὺ τών κατοίκων. Τῆρις τεραστία ἐγκατασταθεῖσα εἰς τὰ περὶ προὔξει μεγάλας καταστροφάς. Ἦτο πράγματι — ὡς ἔλεγον ἐκεῖ κάτω — ἀνθρωποφάγος, ἐκ τών πανούργων ἐκίλων, ὅστινες προτιμῶσι τὴν σάρκα ἰνδοῦ ἢ τών βοῦβάλων, τών ὄνων και τών αἰγῶν.

Περὶ τὰ ἑκατὸν ἄτομα κατεσπαράχθησαν ὑπὸ τοῦ ἀγρίου θηρίου. Οὐ μόνον ἠρπάξῃ τοὺς ἀνθρώπους και ἤρχετο ἐν μίῳ τοῦ χωρίου ν' ἀναζητῆσῃ τὴν λαίαν, ἀλλὰ κατάρθων νὰ παραβιάξῃ τὰς πεκαλιωμένας θύρας και νὰ κρημνίσῃ τοὺς κατεστραμμένους τοίχους. Οὐδὲν φοβερότερον, κατά τὸ λέγειν τών γερόντων, εἶχε παρουσιασθῆ ποτε εἰς τὸ χωρίον.

Τὴν παραμονὴν τῆς ἀφίξεώς μας, ἡ τίγρις εἶχε σπαράξῃ ἐνα νέον. Ἀπαντες οἱ κάτοικοι ἦσαν πλέον ἢ ἀπηλπισμένοι.

Τὰ παράκονά των μᾶς συνεικνισαν τόσον, ὥστε ὑπεσχέθημεν μετ' ἄλλων θύσαν ν' ἀπολυτρώσωμεν τὸ χωρίον. Ὁ δὲ Μουρτάχ ἴδιος παρωρμήθη, πῶλ και ἐν τῷ ἀγανακτήσει του πρὸς τὴν «Ἀνθρωποφάγον», ἀνέκραξεν:

Δὴν Δαλιζίου, τοῦ τόσου σκληρῶς καὶ ὑπὸ περιστάσεις ἀνηκούστου δολοφονήεντος ἐν Βόλῳ, ὅστις μετὰ πολλῆς ἀπογοητεύσεως μᾶς ἔλεγεν, ὅτι εἰσὶν δὲν ἰκανοποιήσαν αὐτόν τῶν δυνάμεων ἀπορρανωθῆσαι ἀδελφαὶ αὐτοῦ. Ὁ κ. Δαλιζίου ἔνεκα τοῦ λυπηροῦ τούτου συμβάντος καὶ τῆς μελιχίου αὐτοῦ συμπεριφορᾶς καὶ ἀρίστης διαγωγῆς κατέκτησε τὰς συμπαιθείας πάντων καὶ τοῦτο ἕως τὸν ἀνακουρίζει ὀλίγον ἐκ τῆς σκληρᾶς δοκιμασίας, ἣν ὑπέστη.

Καὶ πολλοὺς ἄλλους ἔγνωρίσαμεν ἐνταῦθα καλλίστους ἐπιστήμονας, ἀξιολόγους πολίτας καὶ ἐντιμητάτους ἐμπόρους, μεταξύ τῶν ὁποίων τὸν κ. Γ. Παναγιωτόπουλον, ἀξιόλογον δικηγόρον, ὃν συνίστησεν ἦν ὁ κ. Δαλιζίου, τὸν κ. Κ. Τζάνην, ἱατρὸν καὶ διακεκριμένον ἐπιστήμονα, ὃν ἔγνωρίσαμεν εἰς τὸ κατὰστάμα τοῦ κ. Ἀθ. Παπαχρήστου, τὸν κ. Ἀντ. Κωστόπουλον, ἀρίστον δημοδιδάσκαλον, διευθυντὴν τοῦ πλήρους δημοτ. Λυκείου καὶ συγγραφεὴ τοῦ τόσου ἐπιτυχῶς διδασθέντος ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν ἐν Βόλῳ ὄραίου δράματος «Ὁ Ἰωσήφ», τὸν κ. Νικολ. Πανόπουλον, κάλλιστον δημοδιδάσκαλον καὶ ἀρίστον φίλον καὶ ἐπιστήμονα, τὸν κ. Ἄρ. Φουρτουναῖδην, διδασκαλον ἰκανώτατον καὶ πολῦτιμον ἀσκητὴν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου κ. Νικολαΐδου, τὸν κ. Ν. Ζαχαροῦ, λαμπρότατον καὶ περιποικιστάτον κτηματῆραν μετ' οὐ ἔγνωρίσθημεν εἰς τὸ κατὰστάμα τοῦ κ. Κουτσίκου καὶ τόσον ἐνδιαφέροντως συζητοῦντα περὶ τῶν ζωτικωτάτων ζητημάτων τοῦ τόπου, τὸν κ. Ι. Καμπέρην ταγματάρχην, κάλλιστον στρατιωτικὸν ἀνδρᾶ καὶ λίαν φιλόμουσον καὶ φιλοπρόδον, μετ' οὐ καὶ τοῦ κ. Ἀνεμογιάννη καθ' ἑσπέρας σχεδὸν μετεβαθῆσαν εἰς τὸ Ἰταλικὸν μελόδραμμα καὶ ἀγαπᾶντα ἐκίσης πολὺ τὴν μουσικὴν, τὸν κ. Ἰάκωβον Βιανέλην, ἐξ Ἰταλίας καταγόμενον καὶ πρὸ πολλοῦ ἰγκαταστάμενος ἐνταῦθα καὶ ἐπαθῆς ἰμπορευόμενος, ἔχοντα δὲ δύο ἀξιολογώτατας καὶ κάλλιστα μεμφομένιας ἀειδεστάτας θυγατέρας, τιμώσας πολὺ τὴν οἰκογενίαν των διὰ τὰ σιμνοπρεπῆ καὶ πατριωτικὰ αὐτῶν αἰσθήματα, τὸν κ. Θωμᾶν Πέρλην, μηχανικὸν καὶ ευγενίστατον νῆον, ὃν ἔγνωρίσαμεν εἰς τὸ κατὰστάμα τοῦ κ. Κουτσίκου καὶ ἀγαπώμενον πολὺ παρὰ πάντων, ἔνεκα τῆς εὐγενείας καὶ συμπαιθητικῆς αὐτοῦ συμπεριφορᾶς καὶ φρεσιγυμνασίας, τὸν κ. Ἰωάν. Προύσαλον, διευθυντὴν τοῦ καλλίστου Ἐνοδοχείου ὁ «Μέγας Ἀλέξανδρος» ἀξιόλογον καὶ περιποικιστάτον νῆον, ὅστις πολὺ μᾶς ἔμπροσθεν κατὰ τὴν ἐκείσε διαμονὴν μας καὶ πολλοὺς ἄλλους, ὧν τὰ φιλογενῆ αἰσθήματα πολὺ μᾶς ἤρισαν.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ.

Ἐλληνόπουλα! Τρεχάτε
 Στὴν ἑλαιοδάφνην τῆ γῆ.
 Τοὺς ἀγῶνας ἀρχινάτε
 Μὲ καρδίαν καὶ μὲ ζωῆν.

Γυμναστήτε, γυμναστήτε
 Εἰς τοὺς θῖλας, τοὺς ζυγούς,
 Καὶ στὸ γυμνασιον ζητεῖτε
 Τῶν προγόνων τοὺς καιρούς.

Ὁ καθένος σας ἄς πῆρῃ
 Τοῦ Ἡρακλῆ τῆ λεβεντιά,
 Ὀμορφάτα, νεώτερη, χάρη,
 Εἰς τοὺς εἶν' ἑδυστά.

Κάνετ' ὥστε οὐδὲν προβαίνει
 Ὁ καθένος ἀπὸ σας,
 Εἰς τὸ δῆμά του νὰ δαγῆνῃ
 Μιὰ δαφνοῦλα μονομάς.

Μὲ τὰ φύλλα τῆς, στεφάνη,
 Θὲ νὰ πλέγῃ ἡ λυγερῆ,
 Στὸ κεφάλι νὰ τὸ δένῃ
 Τοῦ λαμπροῦ τοῦ γυμναστῆ.

Ἐλληνόπουλα! Τρεχάτε
 Στὴν ἑλαιοδάφνην τῆ γῆ.
 Τοὺς ἀγῶνας ἀρχινάτε
 Μὲ καρδίαν καὶ μὲ ζωῆν.

Ἀθήναι

ΣΟΤΗΡΗΣ Ε. ΣΚΙΠΗΣ

ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΚΑΙ ΛΟΥΛΟΥΔΑ

Πῶς μοιάζουνε τὰ λουλούδα
 καρδίαις ἀγαπημέναις
 ποὺ σφιγκτοδένει σίσθημα
 κρυφὸ καὶ μωρωμένο
 σιμὸ μ' αἰθέριο φέσημα,
 μὲ μῆτι δακρυμένο
 γιὰ μυρουδιά σὰ χύνουσαν
 σαΐτας πυρωμέναις.

Σύρος 1898.

Μιλῶν Βιτάλης.

ΣΚΕΥΕΙΣ.

- 1 Τὸ νὰ ζῆ τις ἀνεῦ ἐργασίας μὴ ἔχων τὸν ἄρτον του εἶνε ἀπελπισία.
- 2 Τὸ νὰ ζῆ τις ἀνεῦ ἐργασίας, ἔχων ὅμως τὸν ἄρτον του, εἶνε τι ἀνοούσιον καὶ ἀνυπόφορον.
- 3 Τὸ νὰ ζῆ τις μετ' ἐργασίας ἀποδιδούσης αὐτῷ, ἔστω καὶ τὸν ἄρτον μόνον εἶνε παραμυθία καὶ ἀνεκούφισις.
- 4 Τὸ νὰ ζῆ τις ἀνεῦ ἐργασίας, ἔχων ἄφθονα τὰ πρὸς τὸ ζῆν, εἶνε τι ἐπικίνδυνον.
- 5 Τὸ νὰ ζῆ τις μετ' ἐργασίας μὴ ἀποδιδούσης τὸν ἄρτον εἶνε ἀπελπισία καὶ ἀπογοήτευσις.
- 6 Τὸ νὰ ἐργάζεται τις ὅμως, χωρὶς οὐ μόνον τὸν ἄρτον νὰ ἔχη, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πολλῶν καὶ ποικίλων ἀσχαλιῶν ὑποχρεούμενος νὰ κλυδωνίζεται, εἰς ἐπιμέτρον δὲ καὶ ἐξ ἰδίων του; ἔχων ἢ μὴ ἔχων, νὰ ἐξοδεύῃ εἶνε οὐ μόνον δουλεία, ἀλλὰ καὶ δλακεία ἀκατανόμητος καὶ τέλος θάνατος.

N. Δ. Ν.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ψυχολογία τῶν μελισσῶν.

Ὁ Α. Βαδα, τοῦ ὁποίου τὰς ἐρεῖνας ἐπὶ τῶν μυρμηκῶν εἶδομεν εἰς προηγουμένης αὐτοῦ μελέτης, ἐσπούδασε καὶ τῶν μελισσῶν τὴν ψυχολογίαν. Καὶ κατὰ πρῶτον ἐζήτησε νὰ μάθῃ πῶς ἀναγορίζονται, καθόσον τὸ ὅτι ἀναγορίζονται, δὲν διαφιλονικεῖται παρὰ τοῖς μελισσοκόμοις.

Ἐκ τῶν ἐρευνῶν τούτων ἐξάγεται ὅτι ἡ ἀναγορίζωσις αὐτῆ δὲν εἶναι ἀτομικὴ, ἀλλ' ἀποικιακῆ, διὰ δὲν ἀναγορίζονται ὡς ἄτομα, ἀλλ' ὡς μέλη μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποικίας καὶ ὅτι, ὅπως εἰς τοὺς μύρμηκας, ἡ ἀναγορίζωσις γίνεται χάρις εἰς κοινὴν τιμὴν ὁσμῆν, τὴν τῆς φύλακος. Μετὰ, ἠθέλησε νὰ μάθῃ πῶς ἐπιστρέφουσι εἰς τὴν κυψέλην ἀφίπνουσι ὁσμῆρον τι ἔχοντες ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ, ὡς οἱ μύρμηκες ἐπὶ τῆς γῆς; τὸ πρᾶγμα δὲν φαίνεται πιθανόν, καθότι εἰν οὕτως εἶχεν, ἔπρεπεν ἡ θέσις τῆς κυψέλης νὰ ταῖς ἦνε ἀδιάφορος καὶ ὁμοίη, εἴτε ἀλλόχρονον τῆν θέσιν τῆς ὁπῆς τῆς κυψέλης κατὰ 90°, εἴτε τῆν

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

τοποθέτησιν αὐτῆς ταύτης τῆς κυψέλης κατὰ 2 μ. αἱ μέλισσαι δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθωσι κατὰ τὴν πρῶτην περίστασιν ἢ νὰ τὴν εὕρωσι κατὰ τὴν δευτέραν μίσην ὥρα γὲν χρησιμοποιοῦσι τὴν ὄρασιν; ἢ τὴν μνήμην τῶν μερῶν, ἅτινα διέρχονται; Φαίνεται ὅχι, διότι μέλισσαι ὠρισμένης κυψέλης, ἀφθεῖσαι ἐκ τῆς ἐξοχῆς καὶ ἀφθεῖσαι εἰς τὴν πόλιν, ἐπέστρεψαν χωρὶς νὰ χρονοτριβίσωσι.

Δὲν μένει λοιπὸν παρὰ νὰ δεχθῶμεν μίαν δύναμιν ἀγνωστον, ὡς καθοδηγόν, ἥτις εἶνε ἰκανὴ νὰ ταῖς ἐπαναφέρῃ ἐκεῖ, ὅπου εὐρίσκεται ἡ εὐρίσκουτο ἢ κατακίκα των.

Αἱ ἀποδημίαι τῶν πτηνῶν.

Ἐὰν αἱ ἀποδημίαι τῶν πτηνῶν καὶ αἱ μεταναστεύσεις τῶν ἰχθύων εἶναι γνωσταί, αἱ τῶν θηλαστικῶν ὅμως δὲν εἶναι τόσον, ἂν καὶ δὲν σπανίζουσιν.

Τίς ὁ λόγος τῆς ἀποδημίας; Κατὰ τοὺς μὲν, τὸ ζῶον μεταναστεύει διὰ λόγους αὐτοσυντηρησίας, κατ' ἄλλους δὲ διὰ λόγους φυσιογενετικούς. Ὅτι τὴν ἀποδημίαν προκαλοῦσι λόγοι εὐωατρικοί ἢ φυσιογενετικοί, φαίνεται καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀποδημίας τῶν κατοικιδίων ζώων ἐκ τῆς ἐστίας των κατὰ τὰς ὥρας τῆς διαιωνίσεως τοῦ εἶδους των. Καὶ ἡ μὲν ὄρνις ἐξαιρετικῶς, ἡ δὲ ἰνδούρις καὶ ἡ νῆσος τακτικώτερον ἐπίσης ὁ κύων, ἐνίοτε καὶ ἡ γαλῆ πολὺ συχνότερον.

Τέλος ὅλα ἐν γένει τὰ ζῆα κατὰ τὰς ὥρας τῶν γενετησίων κλίσεων των, φιλοῦσι τὴν μόνωσιν.

Ὁσφράδιον (Παστίλιν) πρὸς εὐωδίαν τοῦ στόματος.

Λάβε ἀνθρακος εἰς λεπτὴν κόβην	δρ.	2
μαγνησίας κεκαυμένης	»	1
ἀραβικοῦ κόμπος εἰς κόβην	κόκ.	20
ζαχάρου εἰς κόβην	δρ.	2
βάμματος βανίλλιας.	σταγμ.	30
ἐλαίου ἡδυσώμου	»	5
κόνος ἀγγέλικας.	κόκ.	20

ἀνάμειξον, ποίησον μάζαν, καὶ διαίρσον εἰς τεμάρια μικρὰ ἄφες νὰ ξηρανθῶσι καὶ χρεῖθι διατηρῶν ἐν τῷ στόματι ἐν μέτρῳ οὐ διαλυθῆ αὐτομάτως.

Μαχόμενον κατὰ τῶν ῥιτίδων τοῦ προσώπου.

Λάβε κρησοῦ λευκοῦ	δρ.	2
μέλιτος καθαροῦ	»	4
ὁποῦ (ζωμοῦ) τοῦ βολβοῦ τοῦ κρηνοῦ (μανουσίων) (1)	»	2
ἕδατος ῥόδων	»	6

διάλυσον ἐν πρώτῳν διὰ μετρίου πυρὸς τὸν κρηνοῦ. Ἐπειτα χύσας αὐτὸν ἐν ἑθδίῳ πρόσθεσον ὁμοῦ ὅλα τὰ ἄλλα εἶδη, καὶ ἀνακάτωσον καλῶς, μέχρις οὐ πάντα καλῶς ἐνωθῶσι καὶ φύλαξον ἐντός ἀγγείου πηλίνου ἢ ὑαλίνου.

Χρῆσις. Ἀλειψὸν τὸ πρόσωπον τὸ ἑσπέρας ἐν ὥρᾳ ὕπνου καὶ ἄφες οὕτω μέχρι πρωΐας.

(1) Ὁ ὅπος οὗτος ἐλάγεται δι' ἐπιθήκεων τῶν βολβῶν τοῦ κρηνοῦ κρηνοῦ ἢ κρηνοῦ, ἀμφότερα οὐδέντερον γένους, σημαίνει παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὸ παρ' ἡμῶν καλούμενον μανούσι, ἕπερ ἰαπωνικῶς ἰμπίου, τοῦ ὁποῦν δὲ βολβὸς ἔχει κέλυφος ὡς τὸ κρέμμυον. Καλεῖται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ χεῖριον. Ἐκεῖνο τὸ ἄνθος, ἕπερ ἡμεῖς καλοῦμεν κρηνοῦ αἱ ἀρχαῖοι τὸ ἀνόματον ἴρις. Ἡ ῥίζα τοῦτου ξηρανθεῖσα καὶ καθαρῶς καθαίρεται ῥίζα τῆς ῥίζας φλοροντίνος, ἣν ἔχουσιν οἱ φαρμακοποιοί.

(I.Θ.Π)

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ καθυστεροῦντες συνδρομῆς τῆς «Φύσεως» ὅπως εὐκρεστοῦμενοι μᾶς ἀποστείλωσι τὰ χρήματα δι' ἐπιταγῆς ἢ ἄλλου ἀσφαλούς μέσου καὶ τοὺς ἐφοδίσωμεν διὰ τῆς σχετικῆς ἀποδείξεώς των, διότι εἶναι ἀδικον νὰ ὑποβαλλόμεθα ἐκαστοτε εἰς ἐνοχλήσεις καὶ δαπάνην ὑπενημέσεων καὶ ἐισπρακτορῶν.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Une Dame Allemande, parlant aussi français, demande une place chez un Monsieur veuve avec 1 ou 2 enfants.

Renseignements chez Mr Ath. Stinis, Coiffeur Parfumeur 8, rue d'Hermès, Athènes.

ΒΑΣ. Χ. ΡΟΥΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΟΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΟΛΟΓΟΣ

ΕΝ ΒΟΛΩ

Γεν. ἀντιπρόσωπος διαφόρων ἑλληνικῶν ἐργαστησίων εἰς ἄπαν τὴν Θεσσαλίαν.

Παρακαταθήκη διαφόρων εἰδῶν τῶν ἐξῆς ἐργαστησίων:

Ἄλζ. καὶ Παναγ. Σ. Πυρροῦ ἀπὸ Κασμίου, ὑφάσματα κτλ.

Γεωργίουπουλου καὶ Παπαχρήστου, Θεσφῶς Ψύχα κτλ. Στέφανα καὶ βαπτιστικά, σάπωνες ἀρωματικοὶ καὶ ἐλέφαντος, Ἀρῆλια καὶ νήματα.

Γεωρ. Ζουμπούλακη λουκούμα Σύρον καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΟΥΣΑΛΗ

ἐν Βόλῳ

Ὁδὸς Δημητριάδος

Καθαρίτης, τάξις, ἐτοιμότης καὶ εὐπρέπεια. Οἱ ἐπιβάται εὐρίσκουσι μεγάλην περιποίησιν καὶ προθυμίαν Ὁ κ. Προύσαλης ἐργασθεὶς ἀπὸ πολλῶν ἐτών εἰς τὸ καλεῖσθαι ξενοδοχεῖα, κατέστη μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος του.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΑ "ΟΛΥΜΠΙΑ,"

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ,

Πλατεία Μωχάμετ Ἀλῆ

Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Σαρ. Τσάκωνα

Κατασκευάζονται τὰ καθαρώτερα καὶ γνωσιώτερα φαγητὰ μὲ ὑλικά πρώτης ποιότητος. Τιμὰι συγκραταταίκα. Τὸ κατὰστάμα λειτουργεῖν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἶναι ἀνεγνωρισμένης φήμης. Ἦδη δὲ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Σαράντη Τσάκωνα κατέστη μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Λάβετε ποτήριον κωνοειδές, ούτινος η διάμετρος εις τὸ ἄνω ἄκρον νὰ ἦναι ὀλίγον μεγαλειτέρα τῆς τοῦ ἀργυροῦ πεντοφράγκου νόμισματος. Θέσατε εις τὸν πυθμένα τοῦ ποτηρίου πεντικοντάλεπτον ἀργυροῦν νόμισμα. ἄνωθι δὲ τούτου τὸ ἀργυροῦν πεντοφράγκον, τὸ ὁποῖον νὰ ἴσταται ὀλίγον κατωτέρα τῶν χειλέων τοῦ ποτηρίου, ὁριζοντίως τιθέμενον ἐν εἰδει καλύμματος, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ κατωτέρῳ ἡμῶν σχήματι.

Τότε δύνασθε νὰ προτινίτε τοῖς φίλοις σας νὰ κάμωσιν, ὥστε νὰ φύγῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐν τῷ πυθμένι τοποθετηθὲν πεντικοντάλεπτον νόμισμα, χωρὶς νὰ ἐγγίξωσι δι' ὕδατος τινος μέσου οὔτε τὸ ποτήριον, οὔτε τὸ πεντοφράγκον νόμισμα, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸ πεντικοντάλεπτον.

Διὰ νὰ κατορθωθῇ νὰ ἐξαχθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀπὸ τῆς θέσεώς του τὸ πεντικοντάλεπτον νόμισμα, ἂ-

νευ τινὸς ὕδατος ἐνῷ μάλιστα εὐρίσκειται πεφικακισμένον ὑπὸ ὄγκον σώματος δεκαπλάσιον τοῦ ὅγκου τούτου, ἀρκεῖ μίαν ἰσχυρὰ, ὄσως, φαινομενικὴ δύναμις, ἥτις ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐκτοπίσῃ ὀλίγον τὸ πεντοφράγκον καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀθήσῃ τὸ πεντικοντάλεπτον νόμισμα ἀπὸ τοῦ πυθμένος τοῦ ποτηρίου ἐκτὸς αὐτοῦ.

Φυσίωσθε βιαίως ἐπὶ μιᾶς ὄγκρας τοῦ πεντοφράγκου καὶ τοῦτο ἀμέσως θὰ ταλαντευθῇ περὶ τὴν διὰμέτρον αὐτοῦ, ἕως εὖ σταθῇ καθέτως, ταύτοχροῦς δὲ ὁ ἀέρ, ὃν τὸ φύσημά σας συνεπίεσε ὑπὸ τὸ πεντικοντάλεπτον νόμισμα, ὥσθι τούτο ἐκτὸς τοῦ ποτηρίου καὶ μετὰ τούτου τὸ πεντοφράγκον ἐπανέρχεται εἰς τὴν ὁριζοντίαν αὐτοῦ θέσιν. Φ.Π.

ΑΛΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Β. Σ π ε τ ο ς. Ἐπιστολαὶ ἐλήφθησαν. Ἐνεκα ἑορτῶν καὶ ἀρχαίων ἰδρύσεων ἐδόθησαν φύλλον. Προσεχῶς λαμβάνετε ὅλα καὶ συνεχίτε.—Ι. Α. Κ ἄ ρ ο ν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Τόμος ἐπιχώμενος ἦν εὐάθης. Φύλλα σας ἐπέλασαν ὡς ἐκ περισσοῦ. Θὰ λαμβάνετε ὅλα καὶ τίμων. Συναστῆμεν τὸ νῆον Ἑλληνικὸν λεξικὸν Κωνσταντινου, οὗτινος ἀγγελίαν ὡς ἀποστέλλομαι. Ἐκλέτετε ποίαν κατηγορίαν θέλετε καὶ γράψετε κατ' εἰδέαν.—Ν. Δ. Κ ἄ λ ἄ μ α ς. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀποδέτετε ἐστάλη ταχυδρομικῶς. Ἐκχαριστοῦ-

μεν.—Β. Β. Β ο υ κ ο υ ρ ῖ σ τ ο ν. Ἀπορῦμεν ἐπὶ γραφομένους σας Ταχυδρομικῶς ἀπεστάσαμεν ἐν ἐκτάσει καὶ ἀναμνηστικῶν νεωτέρων σας.—Ε. Μ. Κ ἄ ρ ο ν. Ἐλυπηθῆμεν διὰ γραφομένα σας καὶ διὰ φροντισίμων περὶ ἑλῶν. Ἦουεῖτε. Ἐξέδοκ πῶς αὐτὸν ἐπέλασαν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἀπορῦμεν διὰ βραδύτητα.—Μ. Θ. Η. Τ ἰ μ α ῖ λ ἰ α ν. Ἐξήκοντα φράγκα ἐλήφθησαν καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ταχυδρομικῶς γράφομεν.—Π. Π. Β ἄ θ ὁ Σ ἄ μ ο υ. Δελτίον ἐλήφθη. ἔχει καλὰς φύλλας «Φύσεως» καὶ «Ἠθῶν» ὡς ἀποστέλλομαι ἐκ νέου.—Π. Δ. Π ἄ ρ ἰ ο υ ς. Ἐπιστολὴ καὶ ἀποδέτετε ἐλήφθησαν. ἔχει καλὰς, διὰ σας γράφομεν ἀποτέλεσμα.—Χ. Η. Τ ἰ μ ο ν. Ἀ σ κ ἄ η π ἰ ο ῦ Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἦουεῖτε καὶ διὰ σας ἀποστέλλεται διαρκῶς.—Σ. Κ. Κ ω ν σ τ α ν τ ἰ ν ὁ ὑ π ὸ λ ἰ ο ν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Προσεχῶς γράφομεν.

Ο ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΣΥΝΤΑΓΩΝ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΩΝ

Α. Δ. ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ

Ἰατροῦ, ὁμηγητοῦ, ἐν τῷ ἔθν. Πανεπιστημίῳ

Παρέχει τὰ μέσα τῆς ἐν τῷ οἴκῳ θεραπείας, θεραπευτικῆν τῶν νοσημάτων, προφύλαξιν ἀπὸ τῶν ἐπιδημιῶν, οἰκιακὴν ἀντισηψίαν καὶ ὑγιεινὴν, διαιτητικὴν, ὑγιεινὴν τῆς καλλονῆς κτλ.

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο βιβλίον καὶ ἀπαραίτητον διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν ἐξεδόθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἀριστ. Γ. Γαλανοῦ βιβλιοπώλου, ὁδὸς Στοδίου, ἀριθ. 57 καὶ τιμᾶται φράγκα 8.

Ἡ Διευθύνεις τῆς «Φύσεως» ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν του παντὶ ἀποστέλλοντι τὸ τίμημα.

ΚΟΝΙΑΚ

Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΑ

ΑΙΑΤΟΣ—ΒΟΔΟΣ

ΞΕ ΟΙΝΟΥ ΜΟΣΧΑΤΟΥ ΣΤΑΦΥΛΗΣ

Ἰδρυθὲν τῷ 1891.

Ἐξαγωγή χονδρικοῦς. — Πῶσις λιανικῶς.

Τὸ ἀγνωρισμένον καὶ πεφημισμένον ΚΟΝΙΑΚ τούτου, τυγχάνει ἐξαιρετικῆς καταναλώσεως παρὰ τῷ καλῷ κόσμῳ, ἕνεκα τῆς ἱερίτητος αὐτοῦ ποιότητος, τῆς εὐκέρτου αὐτοῦ ὁσμῆς καὶ γεύσεως καὶ τοῦ ἐξαιρετικαίου αὐτοῦ χρώματος. Ἀπλὴ δοκιμὴ ἀρκεῖ.

ΚΟΝΙΑΚ

ἰδὺ ἀκρῶσιον θεῖον ποτὸν ὁμῶν δ' ἠδίστα ἀπὸ κρατῆρος ὁδοῦδε.

ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΡΑΧΑΝΑ

ΕΝ ΒΟΔΩ

Ὅσφρανθῆτε γευθῆτε ταρπῆτε Τούτ' ἐστὶ τὸ νέκταρ, τούτου Χρὴ παρέχειν πίνειν τοῖσιν ἡμῶν φίλοις.

Τὸ ἐργαστήριον ὑπόκειται ἀμοιβῇ 25000 φρ. εἰς δύτινα ἀνακαλύψῃ, ὅτι ἐν ἵναι ἀγρὸν σταφυλῆς.

Ἐκ τοῦ Τυνησιαίου τῶν Καταστημάτων Ἀνάστη Κωνσταντινου

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ 4ου ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Table with 3 columns: Section Name, Page Number, and Sub-section Name. Includes categories like 'Επιστημονικά', 'Φιλολογικά', 'Ανακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις', 'Ιστορικά καὶ χρονολογικά', 'Αστρονομικά καὶ Φυσιολογικά', and 'Αρχαιολογικά'.

Διηγήματα και ανέκδοτα.

Τὸ σήλιον τῶν ὄρων. 27
Ἡ ἀσθενής. 53
Τὸ ὄνειρό μου. 55
Νάρκισσος. 60
Ἄσπρος. 74
Αἰσθημάτων πάλι. 154
Γουλιέλμος Τέλλ. 158
Ὁ χρυσοῦς σταυρός. 161
Τὸ ὁρολόγιον. Περσικὴ κωμῆς. 162
Ὁ παλαιὸς φίλος μου. 163
Ἡ ὀπτασία τῆς χάριτος. 165
Ἐν ἀεροστάτῳ ἐν ὄρει κατακλιθεὶς. 186
Ὁ χόρος τῶν βρεφῶν. 207
Ὁ " " " 211
Εὐφυῆς κερδοσκοπία. 222
Δικαία ἐκδίωξις. 228
Ἐπικίνδυνος πάλι. 235

Διάφορα.

Δέκατον ἔτος τῆς «Φύσεως». 1
Περὶ φαντασμάτων. 3
Ὀμίχλαι τοῦ Δουβίου. 9
Νοῦς καὶ σῶμα. 10
Ὁ Ἀλέκτωρ. 11
Περὶ αὐτοκινήτων. 13
Ὁ καπνὸς ὠρελαί ἢ βλάπτει. 21
Ὁ κακός. 21
Περὶ σάπωνος. 63
Ὁ σπύγγος. 66
Ἡ ἐλεημοσύνη. 67
Κολακεία καὶ ἀνεραυτῆς. 69
Πρὸς τὴν Σελήνην. 73
Ὁ χρίνος. 81
Περσικαί. 82
Ὁ κατάδικος. 87
Αἱ ἰδιότητες τοῦ δικαστοῦ. 102
Ὁ ποιητής. 102
Τὰ λαχεῖα τῆς «Φύσεως». 113
Ἡθικὴ παρεκτροπὴ. 137
Ἀποχαρτησιώτηριον κ Πύρρα. 140
Περὶ τοῦ μέλιτος. 145
Κατάποσις βελονῶν. 148
Βίος—Ἀρετὴ—Μελέτη. 147
Περὶ ἑργῶν φαινόμενων. 149
Ὁ ἀόρατος. 157
Περὶ μουσικῆς. 157
Τὸ ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώπινου σώματος. 158
Τὸ νέον ἔτος. 161
Ὀλίγα φιλοσοφικά. 175
Ἡ ἐκλύθαισις τοῦ λαχείου τῆς «Φύσεως». 185
Προφητεία περὶ τῶν διαφόρων ἡμερῶν. 215
Οἱ μεγαλύτεροι ποταμοί. 226
Αἱ συνωνυμίαι τοῦ θήσεως. 228
Υψηλότερα ὄρη καὶ μεγαλύτεραι πεδιάδες. 230
Περὶ ὑγιεινῆς τῶν πόλεων. 234

Ποιήσις.

Τραγοῦδιον τῆς ἀγάπης. 6
Θάνατος ὄρφανος. 6
Ἐπει ἀθυμία. 22
Τὸ ἀστὲρ μου. 29
Τὸ κομητήριον. 39
Τὸ κάθε μου τραγοῦδι. 46

Τὸ ὄνειρόν μου. 46
Χαράγματα. 55
Εὐτυχημέναι στάλας. 64
Στὰ ξένα. 71
Ὁ ἀόρατος. 77
Μετὰ τὰ πρωτοβόγια. 79
Τὴ ὄνειρά μου. 87
Φιόγω. 87
Συμπύματα. 95
Εἰς τὴν φύσιν. 103
Γλυκὴς καύμος. 103
Ὁ καταρμένος. 119
Στὴ γιορτὴ τῆς. 127
Τῆ ἀνηκούσι. 134
Θαλασσινὴ. 149
Στὴ γιορτὴ τῆς. 148
Πατρὶς καὶ μητέρα. 150
Ἀκροασιμένη καρδιά. 150
Σὲ Σένα. 159
Οἱ ναυαγοί. 167
Ἄπ' τῆ λάμψι τοῦ χύνου. 168
Στὴν καρδίά μου. 168
Πικρὸς καύμος. 175
Στὴ ψυχὴ τῆς μακαρίτισσας. 192
Στὴν ἀδελφὴν μου. 215
Θὰ σ' ἀγαπῶ αἰῶνα. 223
Σονέττο. 223
Χριστὸς σταυροῦται. 231
Εἰς ἀναχωροῦσαν κόρη. 231
Γυμνασιτικὸς ὕμνος. 238
Καρδιὰς καὶ λούλουδα. 238

Σκέψεις καὶ Γνώμαι.

Ἀπορρίψματα. 13
Μωσαϊκόν. 30
Σκέψεις καὶ Γνώμαι. 70
Ἀλήθεια. 80
Ἐκ τοῦ σχολείου τῆς πείρας. 147
Πρακτικὴ Φιλοσοφία. 150
Ἀλήθεια. 159
Ὀλίγη Φιλοσοφία. 175
Τερψίνοξ. 175
Περὶ φιλίας καὶ ἀγάπης. 183
Γνωμικὰ. 199

Ὁφέλιμοι γνῶσεις.

Ὁ κινηματογράφος καὶ ἡ Χειρουργικὴ. 6
Διατήρησις τῆς νιότητος τῶν μύλων καὶ τῶν ἀγλαδίων. 7
Διατήρησις τῶν σταφυλῶν. 7
Πρόχειρον μέσον πρὸς κατάσβεσιν τῶν ἐν ταῖς καίνοδοχοῖς πυρκαϊῶν. 7
Ἡ ἀπόστασις τῶν ἀστέρων. 7
Μακροβιότης. 19
Ὀινόποσις. 15
Γέρων. 15
Μετὰ ἀναφυόμενα καὶ ζωικὰ δένδρα. 15
Διατὸ ἀναμάσθη ὁ οἶνος κρασί. 15
Ἀλλοιωσεις τῶν ὀντων. 15
Ἐπιρροὴ τῆς νυκτός. 23
Τρόπος συγκολλήσεως πηλίνων καὶ ὑελίνων τεμαχίων. 13

Πῶς καθίσταται τὰ ὑπόδημα ἀδιάβροχα. 23
Μέρος προφυλακτικόν κατὰ τοῦ πυρός καὶ ὕδατος. 23
Ἐπιρροὴ τῆς θερμότητος. 23
Κύκλιον ἐν Ἄμερικῇ. 30
Ἀνακάλυψι νέου κομήτου. 31
Θάνατος ἐκ τσιτοποσίας. 31
Μελάνη ἀνεξέλεγκτος. 46
Ἐτέρα τοιαύτη μελάνη. 46
Τρόπος τοῦ πλύνειν καὶ καθαρίζειν τὰ μάλλινα ὑφάσματα. 46
Τρόπος τοῦ διαγιγνώσκειν πῶσον ἡμερῶν εἶναι τὸ ὄν. 46
Προφητικὸν ὄνειρον. 47
Τὸ κῆρ κατὰ τοὺς γάμους. 47
Προφυλακτικὸν κατὰ τῆς ὑπονοσίας. 47
Σεβαρότατος κίνδυνος φθίσεως ἐκ τοῦ γάλατος. 56
Ἡ σπουδαιότερη ἰατρικὴ ἐγγχεσίσις τῶν τελευταίων ἐτῶν. 56
Ἀδύνησις τοῦ ἀρώματος τῶν ἀνθῶν. 63
Ἀγένωσις οἴνου. 64
Διάσχισις τῆς ὕδου κατὰ τρεῖς τρόπους. 64
Τὸ παλαιότερον δένδρον. 71
Νέον τοξεῖα ὑπερωκεάνειος συγκοινωνία. 71
Διαγωνισμὸς πρὸς κατασκευὴν πυρῶν ἔνευ φωσφόρου. 71
Νίος μαγνητικὸς πόλος. 71
Διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν πλιθανθράκων. 80
Κόνις μελάνης πρὸς γραφὴν. 80
Συμποθητικὰ μελάνια. 80
Χρήσις τοῦ ἐλαίου εἰς τὴν Ἰατρικὴν. 88
Ἐνδυνάμωσις τῆς ὄρασεως. 88
Ἐξάλειψις τῶν κηλίδων. 88
Κατασκευὴ χρυσοῦ μελάνης. 96
Ἡ πτήσις τῶν πτηνῶν. 96
Ἄρτος ἐκ προιονίδων. 96
Ὀρήθαι διὰ κοπνιατὰς. 96
Τὸ τῆς γῆς σχῆμα. 96
Τὸ τέιον τοῦ Βαλτικῶν. 103
Ἡ θερμανσις τῶν πόλεων. 103
Ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα. 103
Χρήσις ἐλαίου ἐν τρικυμῇ. 103
Περίεργα φαινόμενα ἐπὶ τῶν ζώων. 104
Ἡ κλίσις μεταξίνων μανδηλίων. 104
Ἀνεξίτηλος μελάνη. 104
Κατὰ τῆς νυκτίος. 104
Ὁ ἴος τῆς ἐχθίνης. 111
Κέντρισμα μελισσῶν σφηρῶς κώνωπος. 111
Ἄγγμα σκορπίου. 111
Ἡμικρανίας θεραπεία. 111
Θεραπεία γαγγραινῆς. 111
Κατασκευὴ οἴνου κίνης. 119
Πῶς λαμβάνουν τὰ φυτὰ τὰς τροφὰς. 119
Φωτογραφία ἐπὶ ὑλίου. 122
Τὸ πολυτιμώτερον ρινόμακτρον. 122
Ὁ ἄρθρος θ τοῦ πάλαι. 142
Μυθολογικὴ ἀλληγογραφία. 142
Περὶ ἀκαθαρσιῶν. 150
Οἱ Βλάχοι. 159
Περὶ πολλαπλασιασμοῦ δένδρων. 159
Ὁ κώδων τοῦ Πεικίου. 159
Τὸ ἀνάστημα τοῦ σώματος. 168
Ἡ αἰψνία. 168
Πολεμικὴ στατιστικὴ τῶν Ἀγγλων. 192
Ὁ ἔργωσις ἰχθύος. 192
Τὸ τέλος μᾶς παραδόσεως. 192
Ψυχολογία τῶν μελισσῶν. 228

Αἱ ἀπεδημίαι τῶν πτηνῶν. 239
Ὀσφράδιον πρὸς εὐαίαν τοῦ στόματος. 239
Παχύμυρον κατὰ τῶν ριτίων τοῦ προσώπου. 239

Ἐπιστημονικὰ παίγνια.

Ὁ σκορπίος τῆς κερουρῆς. 7
Ἡ ἰστανμένη χρυσάλλις. 15
Ἡ στρεφομένη καρπὶς. 24
Μεταμορφώσεις τῶν ἐκ σάπωνος φουσαλίδων. 34
Αἱ ἐκ σάπωνος φουσαλίδες καὶ τὸ ἀνθρακικὸν ἔξυ. 47
Ἀνύψωσις ποτηρίου διὰ τῆς παλάμης. 56
Ὁ βαπτιστὴς κώδων. 71
Ἐκένωσις ποτηρίου διὰ φιάλης πεπληρωμένης. 88
Τὸ κινούμενον ἐκκριμῆς. 95
Πῶς δύναται τις νὰ βλέπῃ ὀπισθὲν τοῦ. 112
Πείραμα ἰσορροπίας. 120
Ὁ σφῆς ἰχθύος. 135
Ἡ παράδοξις κανδήλα. 142
Ἐκκρηξις ὑδροσταίου. 160
Ἰδραυλικὸν πείραμα. 176
Ἐτερον " " 184
Ἡ ἀκροβάτης φιάλη. 200
Μαλυθοκόνδυλα ἐν ἰσορροπίᾳ. 208
Ἰσορικὸν πυροβόλου. 216
Τὸ βυτίον καὶ ἡ φιάλη. 224
Αἱ ἀκροβασίαι κινησίος. 232
Τὸ μαγικὸν νόμισμα. 240

Νεκρολογικά.

Γεώργιος Ἀθήρωφ. 68
Δύο λέξεις ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τῆς πολυκαύστου Μαρίας. 230

Εἰκόνες ὀλοσέλιδοι.

Ὁ θρίαμβος τοῦ Διαγόρα. 53
Νάρκισσος. 61
Ἡ ἀόρατος. 77
Συγγαμὴ φυτικῆς ἀγαλλίσεως. 101
Ἡ κρίσις τοῦ Πάριδος. 125
Ὁ κρῖνος τῆς χαρῆς. 148
Ὁ πόνος τῆς δυστυχίας. 149
Μετὰ ἀγαπῶν. 164
Τὰ ἀγαπῶ. 165
Ἡ Πραιτωρία καὶ ἡ κατοικία τοῦ Κρεῦγγερ. 177
Αἱ ἀνεμνήσεις τῆς χήρας. 188

Εἰκόνες ἐπιστημονικῶν παγνίων.

Ὁ σκορπίος τῆς κερουρῆς. 8
Ἡ ἰστανμένη χρυσάλλις. 16
Ἡ στρεφομένη καρπὶς. 24
Αἱ ἐκ σάπωνος φουσαλίδες καὶ τὸ ἀνθρακικὸν ἔξυ. 47
Ἀνύψωσις ποτηρίου διὰ τῆς παλάμης. 56
Ὁ βαπτιστὴς κώδων. 72
Ἡ ἐκένωσις ποτηρίου διὰ φιάλης πεπληρωμένης. 98
Τὸ κινούμενον ἐκκριμῆς. 95
Πῶς δύναται τις νὰ βλέπῃ ὀπισθὲν τοῦ. 112
Πείραμα ἰσορροπίας. 120
Ὁ σφῆς ἰχθύος. 135
Ἡ παράδοξις κανδήλα. 142
Ἡ ἐκκρηξις ὑδροσταίου. 160
Ἰδραυλικὸν πείραμα. 176
Ἐτερον " " 184
Ἡ ἀκροβάτης φιάλη. 200

Μαλυδοκόνδυλα ἐν ἰσορροπίᾳ	208	Ἴππευτρια Μεσαιῶνας	43
Τὸ βοερκόν πυροβόλον	216	Μετὰ τοὺς ἵππικούς ἀγῶνας	44
Τὸ βυτίον καὶ ἡ φιάλη	224	Ὁ Μοζέππας	45
Αἱ ἀκούσαι κινήσεις	232	Ταχυδρόμος κατὰ τὸν Μεσαίωνα	46
Τὸ μαγικὸν νόμισμα	240	Ἕλλην ταχυδρόμος	47
Προσωπογραφίαι.			
Γεώργιος Σκευτίθης	36	Κροκόδειλος	52
Ὁ λοχαγὸς Δράφους	43	Ὁ Μουράτος	54
Γεώργιος Ἀβέρωφ	68	Ὁ Πονιατόδραχης	55
Εὐστ. Ρουλιώτης	144	Ἐβίσμα ἵππου	55
Ἀπόστολος Μελισσαράτος	173	Τὸ δνετρό μου	55
Κ. Ν. Δούμας	190	Νυξ τῆς ἐν Βατερλόῦ μάχης	55
Δ. Γ. Παυλίδης	239	Ἀσκήσις ἵππου τοῦ Ναπολέοντος	68
Εἰκόνες διάφοροι.			
Τὸ παιδίον ἠθένησεν ἐκ τρόμου	4	Ἀριστοκρατικὸν ὄχημα	83
Ὁ Νῶε εἰσάγων ἐν τῇ κιβωτῇ αὐτοῦ καὶ ἵππον	5	Ἄραφ ἵππεύς	84
Τὸ ἄτοχμα τοῦ Ἀφζλῶνος	7	Αὐτοκτονία ἵππου	85
Ἄνδρες αἱ Ἀμαζόνες	10	Αἱ τελευταῖαι ἀμαζόνες	92
Ὁ ἀλάτωρ	11	Οἱ λοχῶται τῆς σήμερον	93
Ὁ ἀτυχὴς Νέστος	11	Ποδηλάτην διὰ πετρελαίου	100
Ἡ εἰδασκαλία τοῦ Ἀγιλλέως	11	Αὐτοκίνητον ἐκ ἀτμοῦ τοῦ Gignot	108
Οἱ Κένταυροι καὶ αἱ Λαπίθαι	12	Λεωφορικὸν αὐτοκίνητον τοῦ Gurney	109
Τὸ αὐτοκίνητον	13	Αὐτοκίνητον γεωργικὸν μηχανήμα	110
Γεῦμα Κενταύρου	13	Αὐτοκίνητον τοῦ Jouann	110
Ὁ Πήγασος	17	Αὐτοκίνητον λεωφορικὸν τοῦ Ἀνδέρσων	117
Ὁ Περσεύς	19	Διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀνθέων	117
Τὸ ἄρμα τοῦ Φερκῆ	20	Αὐτοκίνητον πυροβόλον μετὰ τῶν ἀνδρῶν	126
Ὁ Βουκέφαλος καὶ ὁ μάγος Ἀλέξανδρος	21	Αὐτοκίνητος Βόμβα	127
Αὐτοθυσία Κουρτίου	26	Ἐλαφρὸν πυροβολικόν	130
Ὁ Βιργεντινόρ	27	Τὰ μέλλοντα αὐτοκίνητα	132
Ὁ ἵππος incitatus ὕπατος	28	Αὐτοκίνητον μαθητῶν	133
Ὁ Ἅγιος Γεώργιος	29	Ἀριστοκρατικὸν αὐτοκίνητον	133
Ὁ μισθός τοῦ μονόκερου	30	Ἐξάσκησης τοῦ ἵππου	140
Μεταμορφώσεις τῶν ἐκ πάπανος φυσαλίδων	31	Τὰ καρρῶτα τοῦ ἵππου	141
Ὁ Πολυδάκτυλος Ἴππος τοῦ Καίσαρος	32	Ἀποθίσις τοῦ ἵππου	142
Ὁ Μωάμεθ ἐκ Μίκκας εἰς Μίδιαν	36	Τὸ Ζοάννεσβεργ (πλατεῖα Ἀγορᾶς)	180
Ὁ Πακολέττος	36	Ὁ Βασιλεὺς τῶν ἀδαμάντων Σέσιλ-Ράδς	181
Ὁ ἱππόκριφος	37	Ὅτε ἡ θεία μου ἠγέρθη ἀποτόμως	197
Ἰωάννα δ' Ἄρχ	38	Ἐγερθεῖσα εἶδον τὰς σελίδας τῆς βιβλίου	197
Αἱ χάριτες κοσμοῦσαι τὸν ἵππον	39	Ἡ Παυλίνα εἶδε σχῆμα λευκόν	204
		Θαλάσσιον ποδήλατον	212
		Ὁ Δάντης ἐν τῇ Ἄδῃ	220
		Μηχανικὸν πτηνὸν τοῦ Ἄδερ	220
		Τὸ ἀερίπτερον ὡς φαντάζονται αὐτὸ εἰ ἐφευρέται	221
		Κλάδος κακάου	233
		Καρπὸς καὶ σπόροι κακάου	239